



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1857/2018
21.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Зоране Делибашић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Бора Николић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна пошта ... Краљево, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 2159/17 од 11.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 2159/17 од 11.01.2018. године и предмет **СЕ ВРАЋА** другостепеном суду ради одлучивања о жалби тужене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 број 332/13 од 21.03.2017. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име неискоришћеног годишњег одмора за 2012. годину исплати износ од 23.792,52 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2013. године до исплате. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.696,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Трећим ставом изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио накнаду на име прековременог рада у износу од 40.000,00 динара и отежаних услова рада у износу од 15.000,00 динара.

Против ове пресуде тужена је изјавила жалбу Апелационом суду у Крагујевцу који је решењем Гж1 број 2159/17 од 11.01.2018. године жалбу одбацио као неблаговремену.

Против решења другостепеног суда тужена је дана 13.04.2017. године поднела жалбу пошиликом која садржи бар код налепницу са ознаком АА...РС, која је приспела у суд дана 18.04.2017. године. Првостепену пресуду тужена је примила дана 29.03.2017. године.

Према образложењу решења другостепеног суда другостепени суд је применом члана 103. став 1. и 2. и 104. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) и Општих услова за обављање поштанских услуга („Службени гласник РС“, број 24/10 ... 97/15) члана 20. и 21. донео одлуку као у изреци решења јер све препоручене пошиљке морају у левом горњем углу адресне стране имати бар код налепницу са ознаком „Р“ и бројем пошиљке. Пошиљка којом је упућена жалба туженог садржи бар код ознаку „А“ што према члану 21. наведених Општих услова за обављање поштанских услуга представља пошиљку са потврђеним уручењем, а не препоручену пошиљку. Како се не ради о препорученој пошиљци, нема места примени члана 104. став 1. и 2. ЗПП па је с`обзиром на датум пријема првостепене пресуде и датум пријема жалбе у суд жалба тужене неблаговремена.

Образложење другостепеног суда не може се прихватити као правилно јер се према Општим условима за обављање поштанских услуга на које се другостепени суд правилно позвао али га погрешно применио и пошиљка са ознаком „А“ сматра препорученом пошиљком, јер се по њој врши лична достава, а пошиљаоцу се шаље извештај када је пошиљка уручена примаоцу.

С`обзиром на изложено предмет се враћа другостепеном суду да поново оцени благовременост жалбе и одлучи о жалби тужене.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 416. став 2. и 420. став 6. ЗПП донео одлуку као у изреци решења.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић